

Curtea Supremă de Justiție
DECIZIE

29 mai 2018

mun. Chișinău

Colegiul penal lărgit al Curții Supreme de Justiție
în componență:

Președinte

Nicolae Gordilă,

Judecători

Iurie Diaconu, Elena Covalenco, Liliana Catan,
Ion Guzun,

a judecat în ședința de judecată, fără citarea părților la proces, recursurile ordinare, împotriva deciziei Curții de Apel Cahul din 25 ianuarie 2018, declarate de procurorul-șef al Procuraturii de circumscripție Cahul, Dumitru Calendari, și de avocata Mariana Turculeț, în numele inculpatului

*Volog Iulian XX, născut la
XX XXXX XXXX, originar și locuitor al s. XXXXX, r-nul
XXXXX, cetățean al R. Moldova, anterior condamnat
prin:*

*1) sentința Judecătoriei Militare din 24.02.2015,
în baza art. 371 alin. (1), 90 Cod penal la 6 luni
închisoare, cu suspendarea condiționată a executării
pedepsei pe un termen de probă de 1 an.*

	<i>Termenul de examinare,</i>
<i>instanța de fond:</i>	<i>03.12.2015 – 13.05.2016,</i>
<i>instanța de apel:</i>	<i>13.06.2016 – 06.10.2016,</i>
<i>instanța de recurs:</i>	<i>01.12.2016 – 30.05.2017,</i>
<i>instanța de apel:</i>	<i>05.07.2017 – 25.01.2018,</i>
<i>instanța de recurs:</i>	<i>28.03.2018 – 29.05.2018</i>

Asupra recursurilor menționate, Colegiul penal lărgit

C O N S T A T Ă :

1. Prin sentința Judecătoriei Cahul din 13 mai 2016, Volog Iulian a fost condamnat în baza art. 188 alin. (2) lit. e), f) Cod penal la 8 ani închisoare, cu executare în penitenciar de tip semiînchis, începând din 13.05.2016, cu includerea perioadei aflării în arest preventiv de la 07.10.2015 până la 13.05.2016.

2. Instanța de fond a constatat că la 05 octombrie 2015, aproximativ ora 22.30, inculpatul Volog I., urmărind scopul săvârșirii unui atac asupra unei persoane în scopul sustragerii bunurilor, aflându-se pe strada centrală din s. Moscovei, r-nul Cahul, vizavi de punctul medical, înarmându-se cu un balonaș cu gaze, folosit în calitate de armă pentru dezorientarea temporară a persoanei agresate, a atacat-o pe Sclear V., aplicând violență periculoasă pentru viața și sănătatea ei, manifestată prin aplicarea loviturilor în regiunea capului și prin stropirea cu balonașul cu gaze în față, pentru a o dezorienta temporar, în urma cărui fapt a sustras deschis de la persoana agresată o geantă de culoare neagră în valoare de 300 lei, în care erau buletinul de identitate pe numele ei, șervețele din materie de culoare galbenă combinată cu oranj și cafeniu, un pieptene cu oglindă de culoare albastră, un deodorant cu ambalaj din plastic de culoare albă, unguent de marca „Activelle Oriflame”, un telefon mobil de marca „SG-800”, în care era cartela SIM nr. XXXXX, în valoare de 550 lei, un carnet de culoare verde, un portmoneu cu două fermoare, 10 ouă de găină, bani în sumă de 600 lei și cheile de la magazin, cauzându-i părții vătămate daune în proporții considerabile, în sumă totală de 1450 lei.

Acțiunile inculpatului au fost încadrate pe art. 188 alin. (2) lit. e), f) Cod penal, ca tâlhăria, adică atacul săvârșit asupra unei persoane în scopul sustragerii bunurilor, însoțit de violență periculoasă pentru viața și sănătatea persoanei agresate, săvârșită cu aplicarea unor obiecte folosite în calitate de armă, cu cauzarea de daune în proporții considerabile.

Instanța a reținut că inculpatul a pledat nevinovat, a negat că cunoaște partea vătămată și faptul că ar fi transmis lui Mocanu E. o geantă de culoare neagră.

Totodată, vinovăția inculpatului este dovedită prin probele administrate.

Astfel, partea vătămată a relatat că la orele 22.30 a închis magazinul și a pornit spre casă. În regiunea spitalului, cineva i-a aplicat o lovitură cu palma și a început să o tragă de geantă, iar ea, de frică, și-a pierdut cunoștința. Nu a văzut cine era acea persoană și nu a observat ce avea în mână, deoarece îi bătea lumina în ochi. Nu a mai observat pe nimeni în apropiere. Nu poate spune dacă persoana care a atacat-o avea în mână un balon cu gaze lacrimogene or, nici nu cunoaște ce înseamnă aceasta. A văzut doar că agresorul era de gen masculin. A fost stropită cu ceva, însă nu i-a nimerit în ochi, deoarece îi ținea închiși.

În același timp, partea vătămată a indicat că în momentul când a fost atacată, a fost lovită și stropită în ochi cu ceva și ea, de frică, și-a pierdut cunoștința, iar în cadrul urmăririi penale aceasta a susținut că a fost stropită cu un balon cu gaze lacrimogene.

Potrivit pct. 10 al Hotărârii Plenului Curții Supreme de Justiție nr. 23 din 28.06.2004 Cu privire la practica judiciară în procesele penale despre sustragerea bunurilor, obiectele folosite în calitate de armă sunt obiectele cu care victimei i s-au cauzat sau puteau să i se cauzeze vătămări periculoase pentru viață ori sănătate (cuțite, inclusiv de bucătărie, briciuri, topoare, răngi ș. a.), precum și obiecte destinate pentru dezorientarea temporară a victimei, cum ar fi revolvere, balonașe și alte dispozitive cu gaze toxice neutralizante.

Or, aplicarea altor obiecte folosite în calitate de armă, nu condiționează neapărat și întotdeauna cauzarea leziunilor corporale, aceasta nefiind o condiție obligatorie. Mai mult, conform raportului de expertiză nr. 699 din 22.10.2015, partea vătămată a fost supusă expertizei medico-legale abia peste 7 zile de la data comiterii faptei incriminate, iar concluziile acestui raport nu pot fi calificate ca având importanță convingătoare pentru elucidarea circumstanțelor în care s-a consumat infracțiunea.

În temeiul probelor administrate, instanța a considerat ca fiind dovedită pe deplin vinovăția inculpatului și i-a încadrat acțiunile în baza art. 188 alin. (2) lit. e), f) Cod penal, ca tâlhăria, adică atacul săvârșit asupra unei persoane în scopul sustragerii bunurilor, însoțit de violență periculoasă pentru viața și sănătatea persoanei agresate, săvârșită cu aplicarea unor obiecte folosite în calitate de armă, cu cauzarea de daune în proporții considerabile.

La stabilirea pedepsei, instanța a ținut cont că inculpatul anterior a fost judecat, având antecedente penale stinse, că lipsesc circumstanțe atenuante și agravante, concluzionând că aplicarea unei pedepse cu închisoarea este proporțională faptei și vinovăției acestuia.

3. Procurorul în Procuratura raionului Cahul, Mihai Cara, a declarat apel, solicitând casarea sentinței și pronunțarea unei noi hotărâri, prin care inculpatul să fie condamnat în baza art. 188 alin. (2) lit. e), f) Cod penal la 9 ani închisoare. În temeiul art. 85 Cod penal, prin adăugirea părții neexecutate a pedepsei aplicate prin sentința Judecătorei Militare din 24.02.2015, a-i stabili pedeapsă definitivă de 9 ani și 6 luni închisoare.

Apelantul a invocat că pedeapsa stabilită inculpatului nu corespunde gravității infracțiunii comise, circumstanțelor cauzei și persoanei inculpatului, acestuia urmând a-i fi aplicată o pedeapsă mai severă, ținându-se cont de faptul că inculpatul nu recunoaște vina, anterior a fost condamnat și se caracterizează negativ.

3.1. A declarat apel și avocata Mariana Turculeț, solicitând casarea sentinței și pronunțarea unei noi hotărâri, prin care inculpatul să fie achitat.

Apelanta a indicat că partea vătămată a declarat că nu a văzut persoana care a atacat-o, nu a văzut careva balon cu gaze, indicând doar că a fost lovită cu palma în regiunea capului, fiind dezorientată cu o lumină îndreptată în fața ei.

Mai mult, fiind dată citire declarațiilor părții vătămate în cadrul urmăririi, aceasta a indicat că ofițerul de urmărire penală a discutat cu ea în limba rusă, însă ea nu a declarat despre careva balon cu gaze.

Instanța de fond nu a ținut cont că inculpatul nu a recunoscut vina și a declarat că infracțiunea a fost comisă de Mocanu E.

Martorul Slav O. a indicat că în cadrul urmăririi penale nu a declarat că a stat cu Mocanu E. în fața Moldtelecom-ului până la orele 02.00. Totodată, ofițerul de urmărire penală a vorbit cu ea în limba rusă și nu i-a citit procesul-verbal de audiere întocmit în limba de stat, iar la audiere nu a fost asistată de un interpret.

Totodată, instanța de fond nu s-a expus asupra declarațiilor martorului Mocanu E., care au fost date citirii în ședința de judecată și nu a înlăturat

divergențele din declarațiile acestuia referitor la timpul comiterii infracțiunii și modalitatea de transmitere a genții de către inculpat.

Or, probele administrate nu demonstrează că inculpatul a săvârșit infracțiunea, iar potrivit art. 8 alin. (3) Cod de procedură penală, concluziile despre vinovăția persoanei de săvârșirea infracțiunii nu pot fi întemeiate pe presupuneri. Toate dubiile în probarea învinuirii care nu pot fi înlăturate, în condițiile prezentului cod, se interpretează în favoarea inculpatului.

Astfel, instanța de fond, contrar prevederilor art. 101 Cod de procedură penală, nu a apreciat din punct de vedere al pertinentei, concludenței, utilității și veridicității, probele administrate, concluzionând pripit în privința vinovăției inculpatului.

3.2. Avocatul Ion Stoian, la fel, a declarat apel, solicitând casarea sentinței și pronunțarea unei noi hotărâri, prin care inculpatul să fie achitat.

Apelantul a invocat că instanța de fond nu a soluționat dacă fapta a fost săvârșită de inculpat.

Inculpatul nu a recunoscut vina și presupune că acțiunile au fost săvârșite de Mocanu E. care, cu scopul de a se eschiva de la răspundere, a făcut declarații împotriva lui și a plecat peste hotarele țării.

Prin urmare, cu toate că inculpatul a indicat direct la persoana care posibil a săvârșit infracțiunea, instanța de fond, în lipsa unor probe, cu încălcarea dreptului la apărare, a contradictorialității armelor, în lipsa martorului Mocanu E., solicitat de apărare, în mod tendențios și bazându-se pe presupuneri, a acceptat poziția acuzării.

Mai mult, a invocat întru confirmarea vinovăției inculpatului probele scrise, fără a le da o apreciere din punct de vedere al pertinentei, concludenței, utilității și veridicității lor în raport cu fapta incriminată acestuia.

4. Potrivit deciziei Curții de Apel Cahul din 06 octombrie 2016, apelurile au fost admise, casată parțial sentința și pronunțată o nouă hotărâre.

Volog Iulian a fost condamnat în baza art. 187 alin. (2) lit. e), f) Cod penal la 5 ani închisoare.

În temeiul art. 85 alin. (1) Cod penal, prin adăugirea parțială a pedepsei aplicate conform sentinței Judecătoriei Militare din 24.02.2015, i-a fost stabilită pedeapsă definitivă de 5 ani și 1 lună închisoare, cu executare în penitenciar de tip semiînchis, fără amendă, începând din 06.10.2016, cu includerea perioadei aflării în arest din 07.10.2015 până la 06.10.2016.

În rest, sentința a fost menținută.

Instanța de apel a constatat că la 05 octombrie 2015, aproximativ ora 22.30, inculpatul Volog I., urmărind scopul sustragerii deschise a bunurilor altei persoane, aflându-se pe strada centrală din s. Moscovei, r-nul Cahul, vizavi de punctul medical, a aplicat violență nepericuloasă pentru viața și sănătatea persoanei, manifestată prin aplicarea loviturilor în regiunea capului lui Sclear V., în urma cărui fapt a sustras deschis de la persoana agresată o geantă de culoare neagră în valoare de 300 lei, în care erau buletinul de identitate pe numele ei, șervețele din materie de culoare galbenă combinată cu oranj și cafeniu, un pieptene cu oglindă de culoare albastră, un deodorant cu ambalaj din plastic de culoare albă, unguent

de marca „Activelle Oriflame”, un telefon mobil de marca „SG-800”, în care era cartela SIM nr. XXXXX, în valoare de 550 lei, un carnet de culoare verde, un portmoneu cu două fermoare, 10 ouă de găină, bani în sumă de 600 lei și cheile de la magazin, cauzându-i persoanei vătămate Sclear V. daune în proporții considerabile, în sumă totală de 1450 lei.

În baza probelor administrate, instanța de apel a considerat că nu a fost demonstrată vinovăția inculpatului în săvârșirea infracțiunii prevăzute de art. 188 alin. (2) lit. e), f) Cod penal, nefiind probat că acesta s-a înarmat cu un balonaș cu gaze, folosit în calitate de armă, pentru dezorientarea temporară a persoanei agresate și a atacat-o pe Sclear V.

5. Șeful-interimar al Procuraturii de circumscripție Cahul, Dumitru Calendari, a declarat recurs ordinar, în care a solicitat casarea acestei decizii și dispunerea rejudecării cauzei în aceeași instanță de apel, în alt complet de judecată.

Recurentul a indicat că probele administrate, apreciate din punct de vedere al pertinentei, concludenței, utilității și veridicității lor, iar toate în ansamblu – din punct de vedere al coroborării lor, demonstrează vinovăția inculpatului în săvârșirea infracțiunii incriminate.

Or, hotărârea atacată nu cuprinde motivele care se întemeiază soluția, instanța a admis o eroare gravă de fapt, care a afectat soluția instanței, iar faptei săvârșite i s-a dat o încadrare juridică greșită.

6. Conform deciziei Colegiului penal lărgit al Curții Supreme de Justiție din 30 mai 2017, recursul a fost admis, casată total decizia contestată și dispusă rejudecarea cauzei de către aceeași instanță de apel, în alt complet de judecată.

Instanța de recurs a reținut că instanța de apel pripit a reținut în acțiunile inculpatului elementele constitutive ale infracțiunii de jaf, deoarece ultimul a atacat victima, utilizând în scopul sustragerii bunurilor, alte obiecte folosite în calitate de armă – un balonaș cu gaze, continuându-și acțiunile sale ilegale și realizându-și scopul.

Totodată, instanța de apel, făcând trimitere la declarațiile inculpatului, părții vătămate și ale martorilor date în instanța de fond și descriindu-le în decizie, nu a verificat minuțios și obiectiv fiecare probă separat, sub toate aspectele, prin prisma pertinentei, concludenței, iar în ansamblu - din punct de vedere al coroborării lor.

Mai mult, cu toate că instanța de apel a cercetat și a consemnat în procesul-verbal al ședinței de judecată declarațiile părții vătămate depuse în cadrul urmăririi penale, nu le-a reflectat în decizia adoptată și nu s-a pronunțat asupra lor.

7. Potrivit deciziei Curții de Apel Cahul din 25 ianuarie 2018, apelurile au fost admise, casată parțial sentința și pronunțată o nouă hotărâre.

Volog Iulian a fost condamnat în baza art. 187 alin. (2) lit. e), f) Cod penal la 5 ani închisoare, fără amendă.

În temeiul art. 85 alin. (1) Cod penal, prin adăugirea parțială a pedepsei aplicate conform sentinței Judecătoriei Militare din 24.02.2015, i-a fost stabilită pedeapsă definitivă de 5 ani și 1 lună închisoare, cu executare în penitenciar de tip semiînchis, fără amendă, începând din 25.01.2018, cu includerea perioadei aflării în arest din 06.10.2015 până la 25.01.2018.

În rest, sentința a fost menținută.

Instanța de apel a constatat că la 05 octombrie 2015, aproximativ ora 22.30, inculpatul Volog I., urmărind scopul sustragerii deschise a bunurilor altei persoane, aflându-se pe strada centrală din s. Moscovei, r-nul Cahul, vizavi de punctul medical, a aplicat violență nepericuloasă pentru viața și sănătatea persoanei, manifestată prin aplicarea părții vătămate Sclear V. a unei lovituri în regiunea capului, în urma cărui fapt a sustras deschis de la persoana agresată o geantă de culoare neagră în valoare de 300 lei, în care erau buletinul de identitate pe numele ei, șervețele din materie de culoare galbenă combinată cu oranj și cafeniu, un pieptene cu oglindă de culoare albastră, un deodorant cu ambalaj din plastic de culoare albă, unguent de marca „Activelle Oriflame”, un telefon mobil de marca „SG-800”, în care era cartela SIM nr. XXXXX, în valoare de 550 lei, un carnet de culoare verde, un portmoneu cu două fermoare, 10 ouă de găină, bani în sumă de 600 lei și cheile de la magazin, cauzându-i persoanei vătămate Sclear V. daune în proporții considerabile, în sumă totală de 1450 lei.

Astfel, partea vătămată Sclear V. a indicat că la 05.10.2015, noaptea, mergea acasă de la serviciu. Pe drum a fost lovită în cap, iar când s-a întors, i s-a pulverizat cu ceva în față și, fiind orbită, nu a văzut nimic. În momentul când agresorul îi trăgea geantă, fiind speriată, a căzut și și-a pierdut cunoștința. Când și-a revenit nu mai avea geanta, precum și nu a văzut careva persoane în apropiere. În privința sa nu a fost utilizat un balonaș cu gaze, ea auzind doar un sunet asemănător cu cel produs de un pistol jucărie.

În conformitate cu art. 371 alin. (1) pct. 1) Cod de procedură penală, fiind imposibilă audierea martorului Mocanu E., fiind stabilit că este plecat din țară, s-au dat citire declarațiilor acestuia depuse în cursul urmăririi penale, potrivit cărora, la 06.10.2015, în jurul orelor 02.00, la barul „Struguraș” s-a întâlnit cu inculpatul, care l-a rugat să ducă o geantă spre s. Moscovei și să o arunce. S-a deplasat împreună cu inculpatul în regiunea microraioul Valincea, din or. Cahul, acesta a intrat într-o casă și a ieșit de acolo cu o geantă de culoare neagră de dame din piele, pe care i-a dat-o să o arunce. A luat geanta, au urcat ambii pe motocicletă, l-a lăsat pe Volog I. la barul „Struguraș”, iar el s-a deplasat în s. Moscovei și, lângă un râu din marginea satului, a aruncat geanta. După aceasta, s-a întors înapoi în or. Cahul la magazinul „Struguraș”, unde se afla inculpatul. Acesta l-a întrebat dacă nu l-a văzut poliția. La 11.11.2015, pe la ora 04.00 inculpatul a venit la el acasă și l-a amenințat pe motiv că nu a luat răspunderea asupra sa. I-a spus să țină cont că are soră și prietenă și nu trebuie nimeni să știe că dânsul a fost acasă la el, avertizându-l să aibă grijă ce face.

Conform procesului-verbal de cercetare la fața locului din 06.10.2015, a avut loc cercetarea în s. Moscovei, r-nul Cahul, pe un deal la o distanță de 300 m. de la sat, unde jos, lângă un stâlp a fost depistat un portmoneu de culoare violetă, în care se afla buletinul de identitate pe numele Sclear V., iar la o distanță de 6 m., se afla o geantă de dame de culoare neagră, în care se aflau bunurile materiale ale părții vătămate.

Potrivit raportului de expertiză medico-legală nr. 699 din 22.10.2015, la Sclear V. leziuni corporale vizuale nu s-au depistat.

Conform procesului-verbal de confruntare din 26.11.2015, dintre martorul Mocanu E. și învinuitul Volog I., martorul a susținut declarațiile că la 05.10.2015 spre 06.10.2015, a primit o geantă de la învinuitul Volog I., care l-a rugat să o arunce în s. Moscovei, r-nul Cahul.

Inculpatul nu a recunoscut vina și a declarat că nu cunoaște partea vătămată și a văzut-o pentru prima dată în ședința de judecată, precum și a negat că i-ar fi transmis lui Mocanu E. o geantă de culoare neagră. Mocanu E. a fost reținut primul și acesta a transmis geanta poliției. În momentul când a fost reținut de colaboratorii de poliție, a recunoscut că a fost cu Mocanu E., iar tatăl său a achitat suma prejudiciului cauzat părții vătămate. A indicat că Mocanu E. a comis furtul, deoarece a doua zi după cele întâmplate, acesta i-a spus că a furat ceva de la o femeie.

În baza probelor administrate, apreciate din punct de vedere al pertinentei, concluziei, utilității și veridicității lor, iar toate probele în ansamblu - din punct de vedere al coroborării lor, fiind confirmată pe deplin vinovăția inculpatului, acțiunile acestuia au fost încadrate în baza art. 187 alin. (2) lit. e), f) Cod penal, ca jaful, adică sustragerea deschisă a bunurilor altei persoane cu aplicarea violenței nepericuloase pentru viața sau sănătatea persoanei, cu cauzarea de daune în proporții considerabile.

Or, instanța de fond, apreciind eronat probele administrate, fără temei, a constatat în acțiunile inculpatului componența de infracțiune prevăzută de art. 188 alin. (2) lit. e), f) Cod penal.

Astfel, conform declarațiilor părții vătămate Sclear V., în timp ce se deplasa acasă după lucru, a simțit o lovitură după cap și, când s-a întors, i-a fost pulverizat ceva în față. În momentul când agresorul a început să-i tragă geanta, fiind speriată, a căzut și și-a pierdut cunoștința, iar când și-a revenit nu mai avea nici geanta asupra sa și nici nu a văzut careva persoane în apropiere. În mâna persoanei nu a văzut balonaș de gaze și nu a simțit să-i ajungă în ochi ori pe față, careva substanțe. Pierderi temporare de vedere, lăcrimare, înțepături la nivelul ochilor nu a simțit. Când i-a fost pulverizat în față, careva miros de gaz nu a simțit. Sunetul obiectului utilizat în privința sa, era asemănător unui pistol jucărie.

Potrivit raportului de expertiză medico-legală nr. 699 din 06.10.2015, la Sclear V. vizual careva leziuni corporale lipsesc.

Prin urmare, o singură declarație a părții vătămate că i s-a pulverizat ceva cu utilizarea balonașului de gaze în față, nu confirmă săvârșirea atacului asupra părții vătămate cu aplicarea în calitate de armă a unui balonaș cu gaze, folosit pentru dezorientarea temporară a părții vătămate, în scopul sustragerii bunurilor acesteia.

Mai mult, la depunerea plângerii în adresa organului de urmărire penală, partea vătămată nu a invocat că în privința sa a fost folosit un balonaș cu gaze lacrimogene, pentru a fi dezorientată temporar, ci doar a denunțat sustragerea genții cu bunurile materiale pe care le avea în aceasta.

Totodată, fiind audiată partea vătămată imediat după săvârșirea infracțiunii, a declarat că, după finisarea lucrului, deplasându-se spre casă, ajungând în regiunea punctului medical a observat în spatele său, la o distanță de 3-5 m. o persoană îmbrăcată în haine negre, având înălțimea de 1,5 m. după care a simțit o

lovitură după cap și a căzut jos. După aplicarea loviturii, i s-a pulverizat o substanță lacrimogenă. Peste aproximativ 5 minute și-a revenit și a văzut că lipsește geanta, în care se afla portmoneul, actul de identitate și alte lucruri personale.

Deși partea vătămată indică că în privința sa au fost folosite substanțe lacrimogene, nu indică la balonașul cu gaze, precum și că, urmare a substanțelor lacrimogene, i-au fost cauzate careva incomodități la nivelul ochilor, sub formă de lăcrimare, înțepături, pierderea temporară a vederii.

Fiind audiată suplimentar, partea vătămată a declarat că la 05.10.2015, la ora 22.50, a închis magazinul. Înainte de a ieși din magazin, a auzit zgomotul unei motociclete. Mergând spre casă, în regiunea punctului medical, a observat în spatele său o persoană de statură joasă. Apoi a simțit o lovitură în spatele capului și persoana a început să-i tragă geanta de pe umăr. Ea a apucat geanta cu ambele mâini și, în momentul când a încercat să întoarcă capul spre persoana respectivă, a fost stropită cu un balonaș cu gaz în față. Fiind dezorientată temporar, nu putea să mai facă careva mișcări pentru a se apăra și, atunci, persoana i-a smuls geanta și a fugit.

Însă, aceste declarații ale părții vătămate nu probează utilizarea în calitate de armă a balonașului cu gaz de către inculpat la săvârșirea infracțiunii or, aceasta în instanța de apel a indicat că i-a fost pulverizat în față cu un balonaș cu gaze, însă substanța nu i-a ajuns în ochi. Nu a simțit nici careva substanțe pe față sau miros de gaz.

În același timp, potrivit declarațiilor părții vătămate depuse la urmărirea penală, în momentul când a încercat să întoarcă capul spre persoana respectivă, a fost stropită cu un balonaș cu gaz în față. Rezultă că partea vătămată și inculpatul se aflau o distanță mică unul față de altul și, în cazul în care i-ar fi fost pulverizat gaz lacrimogen în față, partea vătămată cel puțin urma să simtă mirosul acestuia or, gazul lacrimogen, având în vedere proprietățile chimice, cauzează incapacitate temporară prin iritarea ochilor (înțepături, lăcrimare, dificultate în a ține ochii deschiși) și/sau a sistemului respirator, însă partea vătămată nu a simțit careva incomodități, indicând că, după ce și-a revenit, careva dificultăți la nivelul ochilor nu a simțit.

Afirmația părții vătămate că nu ar fi simțit mirosul de gaz, deoarece acțiunile s-au petrecut afară, iar mirosul de gaz putea să se disperseze în aer, este neîntemeiată.

Astfel, declarațiile părții vătămate din cadrul urmăririi penale, referitor la folosirea balonașului de gaz de inculpat în momentul săvârșirii infracțiunii, contravin celor din instanța de fond și de apel, în cadrul urmăririi penale aceasta indicând că a fost folosit balonașul cu gaze pentru a fi dezorientată temporar, iar în instanțele de fond și de apel a susținut că în mâna persoanei care i-a sustras geanta nu a văzut un astfel de balonaș cu gaze și nici nu știe ce reprezintă aceasta, dar a auzit un sunet sub formă de pulverizare, asemănător celui produs de un pistol jucărie.

Or, acuzarea și-a probat învinuirea în săvârșirea infracțiunii de atac tâlhăresc doar prin declarațiile părții vătămate, care pe parcursul urmăririi penale și judecării

cauzei penale nu au fost concrete, consecutive, sigure, fiind contradictorii și nu sunt confirmate prin alte probe directe sau indirecte. Mai mult, probele prezentate nu demonstrează că la fața locului ar fi fost depistat vreun obiect, asemănător unui balon cu gaze lacrimogene, iar în urma examinării medico-legale a părții vătămate la aceasta nu au fost depistate careva leziuni corporale caracteristice utilizării gazelor lacrimogene.

Deci, învinuirea adusă inculpatului în săvârșirea atacului asupra părții vătămate, cu utilizarea altor obiecte în calitate de armă - balonașul cu gaze, folosit pentru a o dezorienta temporar, însoțit de violență periculoasă pentru viața sau sănătatea persoanei agresate, în scopul sustragerii bunurilor, nu a fost probată.

Totodată, versiunea inculpatului că infracțiunea a fost săvârșită de martorul Mocanu E. este nefondată, iar nerecunoașterea vinovăției nu constituie un temei de a adopta o sentință de achitare, în condițiile în care probatoriul prezentat demonstrează cu certitudine vina acestuia în comiterea faptei prejudiciabile.

Martorul Mocanu E., în cadrul urmăririi penale a declarat că la 06.10.2015, în jurul orelor 02.00, la barul „Struguraș” s-a întâlnit cu inculpatul care l-a rugat să ducă o geantă spre s. Moscovei și să o arunce. A mers cu acesta în regiunea Valincea, or. Cahul și inculpatul a intrat într-o casă, de unde a ieșit cu o geantă de culoare neagră de dame din piele, pe care i-a dat-o să o arunce. A luat geanta și s-a deplasat în s. Moscovei și, lângă un râu din marginea satului, a aruncat-o. În s. Moscovei s-a deplasat cu o motocicletă de model „Viper” de culoare neagră, fără numele de înmatriculare, pe care i-a dat-o inculpatul. După ce a aruncat geanta lângă râul din s. Moscovei, s-a întors înapoi în or. Cahul la magazinul „Struguraș”, unde se afla inculpatul, iar acesta l-a întrebat dacă nu l-a văzut poliția. La 11.11.2015, inculpatul a fost la el acasă și l-a avertizat să aibă grijă ce face.

Fiind apreciate declarațiile martorului Mocanu E. în raport cu probele administrate, se constată că acestea sunt pertinente, veridice și utile or, declarațiile acestuia sunt consecutive și descriu detaliat faptele și modul în care a intrat în posesia genții sustrase de la partea vătămată în acea seară, nefiind stabilite careva motive pentru a pune la dubii declarațiile martorului. Mai mult, potrivit procesului-verbal de cercetare la fața locului din 06.10.2015, martorul Mocanu E. a indicat locul unde a aruncat geanta părții vătămate, pe care i-a transmis-o inculpatul.

Afirmația inculpatului că declarațiile martorului Mocanu E. nu sunt veridice, este neîntemeiată or, acesta nu a indicat că se află în relații ostile cu martorul, motiv pentru care acesta ar depune mărturii denunțătoare la adresa sa.

Deci, sunt lipsite de suport probatoriu declarațiile inculpatului că l-a dus pe martorul Mocanu E. în s. Moscovei, iar când au ajuns în sat, inițial s-au oprit la casa de cultură, unde martorul l-a rugat să-l aștepte 10 minute, peste o perioadă de timp Mocanu E. alerga spre el, strigându-i să lase motocicleta și să fugă că vine poliția, aceste afirmații fiind în contradicție directă cu circumstanțele declarate de martorul Mocanu E.

În același timp, declarațiile martorului Mocanu E. sunt confirmate prin depozițiile martorului Slav O., care a indicat că la 05.10.2015 s-a întâlnit cu Mocanu E. pe la orele 21.00 și s-a aflat împreună cu acesta până la ora 23.00, după care au plecat fiecare acasă.

Astfel, martorul Mocanu E. s-a aflat în or. Cahul la 05.10.2015 până la ora 23.00, circumstanță care exclude săvârșirea infracțiunii de către aceasta, partea vătămată indicând că geanta i-a fost sustrasă aproximativ la orele 22.30 pe data de 05.10.2015.

Totodată, potrivit declarațiilor martorului Mocanu E., a doua oară când s-a întâlnit cu inculpatul la barul „Struguraș”, era ora 02.00 noaptea, fiind deja 06.10.2015, iar conform procesul-verbal de consemnare a plângerii părții vătămate sesizarea despre săvârșirea infracțiunii a fost depusă la 06.10.2015, ora 00.05.

Circumstanțele stabilite exclud săvârșirea infracțiunii de către martorul Mocanu E., iar argumentele inculpatului că Mocanu E. este persoana care a săvârșit infracțiunea sunt nefondate, fiind apreciate drept o metodă de apărare.

Modalitatea de sustragere a genții de la partea vătămată care, ulterior, a fost aruncată fie către martorul Mocanu E. la o margine de râu din extravilanul s. Moscovei, unde a fost depistată și ridicată de către organul de urmărire penală în baza declarațiilor acestuia, nu indică și nu confirmă că Mocanu E. ar avea careva legătură cu săvârșirea faptei prejudiciabile de sustragere a bunurilor imputată inculpatului or, martorul a indicat circumstanțele în care a intrat în posesia genții, și anume că i-a transmis-o inculpatului pentru a o arunca. Iar inculpatul, deși susține că Mocanu E. a sustras geanta părții vătămate, nu indică că atunci când Mocanu E. fugea spre el, spunându-i să fugă că vine poliția, a văzut vreo geantă în mâna acestuia. Mai mult, martorul a indicat că la 11.11.2015, inculpatul a fost la el acasă și l-a amenințat, atenționându-l să aibă grijă ce face.

Și declarațiile martorului Iurașco V. sunt irelevante, fiind depuse cu scopul de a confirma poziția inculpatului.

Prin urmare, în acțiunile inculpatului se regăsește atât latura obiectivă, cât și latura subiectivă, a infracțiunii prevăzute art. 187 alin. (2) lit. e), f) Cod penal, iar nerecunoașterea vinovăției de către acesta, în condițiile în care sunt suficiente probe pertinente și concludente care demonstrează vinovăția lui, nu poate condiționa achitarea ultimului.

Afirmațiile apărării că acuzarea nu a prezentat probe pertinente și concludente precum că fapta imputată nu a fost săvârșită de inculpat sunt neîntemeiate.

Sunt nefondate și argumentele apărării că martorul Mocanu E. nu a fost audiat în ședința de judecată, apărarea fiind lipsită de posibilitatea de a depune întrebări acestuia or, declarațiile martorului Mocanu E. în instanța de fond au fost date citirii cu respectarea strictă a prevederilor art. 371 alin. (1) pct. 2) Cod de procedură civilă, iar în cadrul urmăririi penale a avut loc confruntarea între inculpat și martor, la materialele cauzei penale existând probe că asigurarea prezenței martorului Mocanu E. în ședință de judecată este imposibilă. Mai mult, conform procesului-verbal de confruntare între aceste două persoane, inculpatul a fost asistat de avocatul Mariana Turculeț, care și-a exercitat dreptul de a pune întrebări martorului.

În același timp, concluzia instanței de fond că fapta incriminată inculpatului întrunește elementele infracțiunii prevăzută de art. 188 alin. (2) lit. e), f) Cod penal, este rezultatul aprecierii eronate a probelor administrate.

La stabilirea pedepsei inculpatului, instanța de apel a ținut cont de prevederile art. 61 Cod penal, că acesta a comis o infracțiune gravă, că se caracterizează negativ și anterior a fost atras la răspundere penală, că nu au fost stabilite circumstanțe atenuante și agravante, concluzionând că corectarea acestuia este posibilă doar prin stabilirea unei pedepse cu închisoare, fără amendă.

Totodată, inculpatul a fost condamnat prin sentința Judecătorei Militare din 24.02.2015 în baza art. 371 alin. (1) Cod penal, la 6 luni închisoare, cu suspendarea condiționată a executării acesteia, pe un termen de probă de 1 an, iar cu aplicarea prevederilor art. 85 alin. (1) Cod penal, prin cumul de sentințe, prin adăugirea parțială, la pedeapsa aplicată, a părții neexecutate a pedepsei stabilite prin sentința din 24.02.2015, urmează a-i fi stabilită o pedeapsă definitivă de 5 ani și 1 lună închisoare, în penitenciar de tip semiînchis, fără amendă or, aceasta este una legală, echitabilă și direct proporțională gravității faptei comise, atitudinii acestuia față de fapta comisă, cât și comportamentului lui în timpul și după săvârșirea infracțiunii.

8. Procurorul-șef al Procuraturii de circumscripție Cahul, Dumitru Calendari, a declarat recurs ordinar, în care solicită casarea acestei decizii și dispunerea rejudecării cauzei în aceeași instanță de apel, în alt complet de judecată.

Recurentul a invocat că instanța de apel nu s-a expus asupra declarațiilor părții vătămate Sclear V. date în cadrul urmăririi penale, cu participarea traducătorului care au fost incluse ca probă în rechizitoriul, și anume:

„La data de 05.10.2015, în jurul orelor 22.30, eu am închis magazinul. Până a închide magazinul, am auzit zgomotul unei motociclete care s-a pornit și a plecat. Mergând pe drum spre casă, lângă intrarea în spital, eu am auzit pași din spate, când m-am uitat am văzut un tânăr de statură joasă și am mai făcut câțiva pași și am simțit o lovitură în cap și a început să-mi tragă geanta de pe umăr, eu am apucat-o cu două mâini și am vrut să întorc capul spre acea persoană și, tot atunci, am fost stropită de persoana aceea cu un balonaș de gaz în față, am fost dezorientată temporar, nu puteam să mai fac careva mișcări, să mă apăr și el mi-a smuls geanta și a plecat cu tot cu geantă, eu eram șocată...”

Astfel, a fost stabilit că inculpatul, înarmându-se cu un obiect folosit în calitate de armă - balonaș cu gaze, a atacat-o pe Sclear V., aplicând violență periculoasă pentru viața și sănătatea ei, manifestată prin aplicarea loviturilor în regiunea capului și prin stropirea cu balonașul cu gaze în față pentru a o dezorienta, în scopul sustragerii bunurilor acesteia.

Or, conform pct. 6, 10 din Hotărârea Plenului Curții Supreme de Justiție a Republicii Moldova, Cu privire la practica judiciară în procesele penale despre sustragerea bunurilor, nr. 23 din 28.06.2004, „alte obiecte folosite în calitate de armă” sunt obiectele cu care victimei i s-au cauzat, sau puteau să i se cauzeze vătămări periculoase pentru viață ori sănătate (cuțite, inclusiv de bucătărie, bricuri, topoare, răngi ș. a.) precum și obiecte destinate pentru dezorientarea temporară a victimei, cum ar fi revolvere, balonașe și alte dispozitive cu gaze toxice neutralizante.

În drept, recursul este fondat pe prevederile art. 427 alin. (1) pct. 6) și 12) Cod de procedură penală – hotărârea atacată nu cuprinde motivele pe care se

întemeiază soluția, instanța a admis o eroare gravă de fapt, care a afectat soluția instanței, faptei săvârșite i s-a dat o încadrare juridică greșită.

8.1. A declarat recurs ordinar și avocata Mariana Turculeț, în care solicită casarea acestei decizii și pronunțarea unei noi hotărâri, prin care inculpatul să fie achitat.

Recurenta a indicat că probele administrate nu demonstrează că infracțiunea a fost săvârșită de inculpat, iar potrivit art. 8 alin. (3) Cod de procedură penală, concluziile despre vinovăția persoanei de săvârșirea infracțiunii nu pot fi întemeiate pe presupuneri. Toate dubiile în probarea învinuirii care nu pot fi înlăturate, în condițiile prezentului cod, se interpretează în favoarea inculpatului.

Totodată, instanța de apel greșit a respins versiunea inculpatului referitor la cele întâmplate la 05.10.2015 și a omis declarațiile părții vătămate care a indicat că nu a văzut persoana care a săvârșit infracțiunea, iar la baza deciziei au fost puse declarațiile ultimei și ale martorului Mocanu E., care nu sunt concrete, consecutive și sigure.

Mai mult, nu a fost dovedită prin probe directe sau indirecte nici vinovăția inculpatului în săvârșirea infracțiunii prevăzute la art. 187 alin. (2) lit. e), f) Cod penal, probele administrate confirmând contrariul.

În drept, recursul este fondat pe prevederile art. 427 alin. (1) pct. 6) Cod de procedură penală – hotărârea atacată nu cuprinde motivele pe care se întemeiază soluția, motivarea soluției contrazice dispozitivul hotărârii, acesta este expus neclar, instanța a admis o eroare gravă de fapt, care a afectat soluția instanței.

9. Judecând recursurile ordinare pe baza materialului din dosarul cauzei și argumentelor invocate, Colegiul penal lărgit concluzionează că acestea urmează a fi respinse ca inadmisibile din următoarele considerente.

În primul rând, potrivit art. 427 alin. (1) Cod de procedură penală, hotărârile instanței de apel pot fi supuse recursului pentru a repara erorile de drept comise de această instanță, dar doar în temeiurile prevăzute de lege.

Conform art. 424 alin. (2) Cod de procedură penală, instanța de recurs, se pronunță doar în limitele temeiurilor invocate în recurs. Potrivit art. 429 alin. (1) Cod de procedură penală, recursul trebuie să fie motivat. În corespundere cu art. 430 alin. (5) Cod de procedură penală, cererea de recurs trebuie să conțină indicarea temeiurilor prevăzute în art. 427 și argumentarea ilegalității hotărârii atacate în acest sens. Potrivit art. 6 pct. 11¹) Cod de procedură penală, eroare gravă de fapt constituie stabilirea eronată a faptelor, în existența sau inexistența lor, prin neluarea în considerare a probelor care le confirmau sau prin denaturarea conținutului acestora. Eroarea gravă de fapt nu reprezintă o apreciere greșită a probelor.

Sub acest aspect se reține că recursul declarat de avocata Mariana Turculeț este fondat în drept și pe temeiurile din art. 427 alin. (1) pct. 6) Cod de procedură penală, că motivarea soluției contrazice dispozitivul hotărârii, acesta este expus neclar, instanța a admis o eroare gravă de fapt, care a afectat soluția instanței, ultimul temei fiind invocat și în recursul ordinar al procurorului (*pct. 8., 8.1. din decizie*).

Însă, în recursurile respective, în pofida prevederilor enunțate, nu este specificat, în raport cu relevanțele conținute în partea descriptivă a hotărârilor contestate, care ar fi esența circumstanțelor că motivarea soluției contrazice dispozitivul hotărârii, că acesta este expus neclar, că instanța a admis o eroare gravă de fapt, raportată la exigențele art. 6 pct. 11¹) Cod de procedură penală, care ar fi afectat soluția instanței, fiind omisă în totalitate și argumentarea ilegalității hotărârii atacate în acest sens (*pct. 8., 8.1. din decizie*).

Circumstanțele enunțate denotă că aceste recursuri nu întrunesc condițiile de conținut în partea vizată, iar instanța de recurs nu este competentă să completeze din oficiu recursul ordinar al avocatului și procurorului cu circumstanțe în fapt și în drept, care l-ar justifica și să se expună, apoi, asupra unor temeuri neargumentate legal de recurenți.

Or, conform prevederilor art. 24 alin. (2) Cod de procedură penală, instanța judecătorească nu este organ de urmărire penală, nu se manifestă în favoarea acuzării sau a apărării și nu exprimă alte interese decât interesele legii.

În al doilea rând, potrivit art. 427 alin. (1) pct. 6) și 12) Cod de procedură penală, hotărârile instanței de apel pot fi supuse recursului pentru a repara erorile de drept comise de această instanță, inclusiv și în temeiul când hotărârea atacată nu cuprinde motivele pe care se întemeiază soluția și când faptei săvârșite i s-a dat o încadrare juridică greșită.

Instanța de recurs verifică doar dacă s-a aplicat corect legea la faptele reținute prin hotărârea atacată și dacă aceste fapte au fost constatate cu respectarea dispozițiilor de drept formal și material.

În sensul vizat și în raport cu circumstanțele invocate în recursurile ordinare, în care nici nu sunt indicate concrete erori de drept și clar definite (*pct. 8., 8.1. din decizie*), se atestă că împrejurările menționate în partea descriptivă a hotărârii contestate, inclusiv cele reproduse în pct. 7. din prezenta decizie, relevă în mod concludent că instanța de apel corect a constatat și apreciat circumstanțele de fapt și de drept privind învinuirea înaintată inculpatului și încadrarea juridică justă a acțiunilor infracționale ale acestuia, în strictă conformitate cu prevederile normelor de procedură penală și prescripțiilor de drept material, prin prisma cumulului de probe anexate la dosar, inclusiv declarațiile părții vătămate Sclear V., martorului Mocanu E., procesul-verbal de cercetare la fața locului din 06.10.2015, raportul de expertiză medico-legală nr. 699 din 22.10.2015, că la Sclear V. leziuni corporale vizuale nu s-au depistat, procesul-verbal de confruntare din 26.11.2015, dintre martorul Mocanu E. și învinuitul Volog I., toate probele fiind apreciate în conformitate cu prevederile art. 101 alin. (1) Cod de procedură penală, din punct de vedere al pertinentei, concludenței, utilității, veridicității și coroborării lor, instanța de apel argumentat și detaliat pronunțându-se asupra dovezilor și versiunilor acuzării și apărării invocate în apelurile de pe rol, menționate și în recursurile ordinare, indicând motivele pentru care a respins unele dovezi și a admis probele pe care și-a fondat soluția de condamnare a inculpatului (*pct. 7., 8., 8.1. din decizie*), probele administrate pe caz demonstrând prezența în acțiunile inculpatului doar a elementelor infracțiunii prevăzute la art. 187 alin. (2) lit. e), f) Cod penal, ca jaful, adică sustragerea deschisă a bunurilor altei persoane cu

aplicarea violenței nepericuloase pentru viața sau sănătatea ei, cu cauzarea de daune în proporții considerabile, nefiind dovedit că faptele incriminate inculpatului ar fi a fost săvârșite cu aplicarea altor obiecte folosite în calitate de armă, adică a unui balonaș cu gaze.

Potrivit jurisprudenței CtEDO, în asemenea situație, nu se mai impune o reevaluare a conținutului mijloacelor de probă, acestea demonstrând cu prisosință soluția dată de prima instanță. Or, în cazul în care instanța de fond și-a motivat decizia luată, arătând în mod concret la împrejurările care confirmă sau infirmă o acuzație penală, pentru a permite părților să utilizeze eficient orice drept de recurs eventual, o curte de recurs poate, în principiu, să se mulțumească de a relua motivele jurisdicției de primă instanță (*hotărârea CtEDO Garcia Ruis c. Spaniei, Helle c. Finlandei*). Art. 6 din CEDO impune în special, în sarcina „instanței”, obligația de a efectua o examinare efectivă a motivelor, argumentelor și probelor propuse de părți, cu excepția cazului în care se apreciază relevanța acestora. Deși este adevărat că obligația motivării deciziilor, impusă instanțelor de art. 6 § 1 din CEDO, nu poate fi înțeleasă ca impunând formularea unui răspuns detaliat la fiecare argument (*hotărârea CtEDO, pct. 80-81, Perez c. Franței, Van de Hurk c. Țărilor de Jos*).

Pe lângă aceasta, se observă că recursurile declarate, potrivit argumentelor invocate și reproduse în pct. 8., 8.1. din prezenta decizie, sunt întemeiate doar pe critica modului în care instanța de apel a apreciat circumstanțele și probele cauzei.

Însă, pornind de la relevanțele art. 6 pct. 11¹), 27, 414 alin. (1) și (2), a Codului de procedură penală, eroarea gravă de fapt nu reprezintă o apreciere greșită a probelor, iar judecătorul apreciază probele în conformitate cu propria sa convingere, formată în urma cercetării tuturor probelor administrate. Instanța de apel, judecând apelul, verifică legalitatea și temeinicia hotărârii atacate în baza probelor examinate de prima instanță, conform materialelor din cauza penală și în baza oricăror probe noi prezentate instanței de apel, și poate da o nouă apreciere probelor din dosar. Astfel, activitatea instanței de apel privind doar aprecierea sau reaprecierea probelor și circumstanțelor cauzei în alt sens decât cel pe care îl propune acuzarea și apărarea este o competență și prerogativă legală a acestei instanțe, care nu constituie un temei de drept separat din numărul celor incluse în art. 427 Cod de procedură penală și, astfel, invocarea acestei chestiuni în recursul ordinar, la fel, este lipsită de orice temei legal.

Mai mult, motivele invocate în recursurile de pe rol au constituit deja obiect de examinare în instanța de apel, fiind oferite răspunsuri argumentate în acest sens (*pct. 7. – 8.1. din decizie*), iar o altă opinie asupra probelor și circumstanțelor pricinii care au fost puse la baza sentinței de condamnare, conform jurisprudenței CtEDO, nu poate servi temei pentru reexaminarea cauzei (*hotărârea din 16 ianuarie 2007, pct. 20, cazul Bujnița versus Moldova*).

Este de menționat și că apărarea nu a declarat recurs ordinar împotriva deciziei instanței de apel precedente, din 06.10.2006, privind condamnarea inculpatului în baza art. 187 alin. (2) lit. e) și f) Cod penal, rezultând că a acceptat această soluție și, deci, se contrazice prin motivele invocate în actualul recurs ordinar, reprezentând, astfel, o poziție neclară și nesigură (*pct. 5. – 6., 8.1. din decizie*).

Împrejurările enunțate denotă în mod concludent că hotărârea contestată conține motive clare și legale pe care se întemeiază soluția, că faptei săvârșite i s-a dat o încadrare juridică corectă, și că recursurile ordinare sunt neîntemeiate.

Conform art. 435 alin. (1) pct. 1) Cod de procedură penală, judecând recursul, instanța îl respinge ca inadmisibil, cu menținerea hotărârii atacate, în cazul în care se constată că el este neîntemeiat.

Prin urmare, odată ce recursurile de pe rol sunt neîntemeiate, ele urmează a fi respinse ca inadmisibile, cu menținerea hotărârii atacate.

10. În conformitate cu art. 434, 435 alin. (1) pct. 1), alin. (3) Cod de procedură penală, Colegiul penal lărgit,

DECIDE :

Respinge ca inadmisibile recursurile ordinare declarate de procurorul-șef al Procuraturii de circumscripție Cahul, Dumitru Calendari, și de avocata Mariana Turculeț, împotriva deciziei Curții de Apel Cahul din 25 ianuarie 2018, în privința inculpatului Volog Iulian XXX, cu menținerea hotărârii atacate.

Decizia este irevocabilă, pronunțată integral la 26 iunie 2018.

Președinte

Nicolae Gordilă

Judecători

Iurie Diaconu

Elena Covalenco

Liliana Catan

Ion Guzun